

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕

บังคับในท้องที่อำเภอสีคิ้ว และอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๓๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

เป็นปีที่ ๕๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอสีคิ้ว และอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ และมาตรา ๒๖๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอสีคิ้ว และอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๓๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอสีคิ้ว และอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

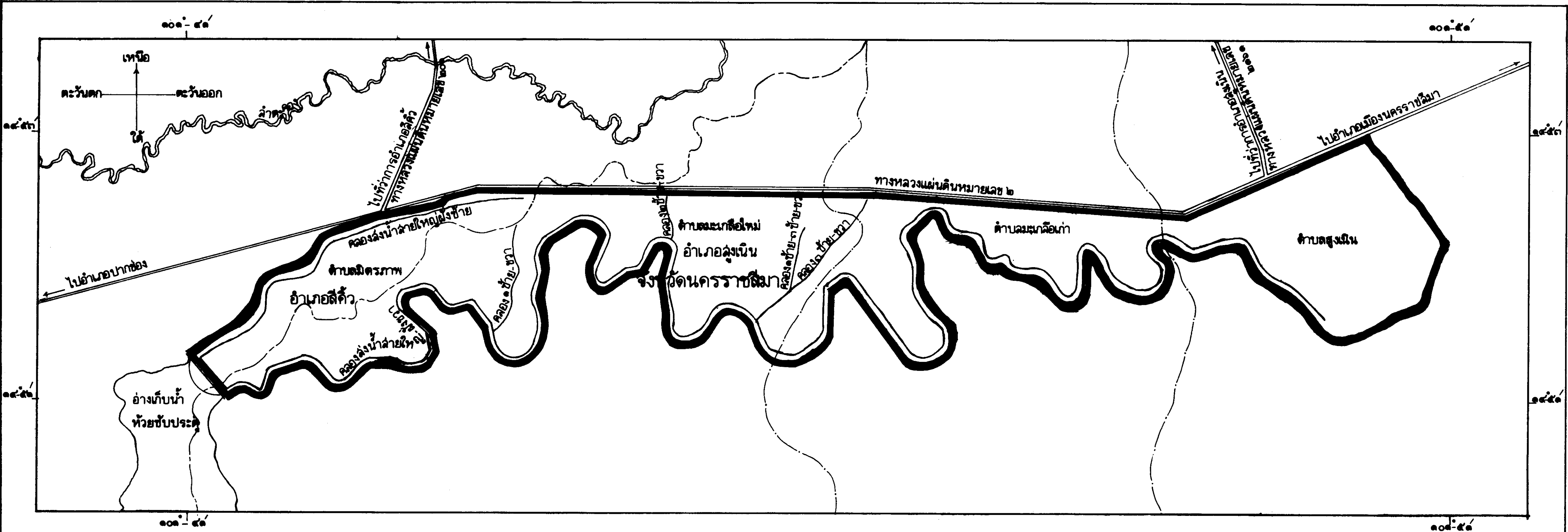
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
บังคับในท้องที่อำเภอสีคิ้ว และอำเภอดู่งเนิน จังหวัดนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๓๘
มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐
เมตร ๕๐๐ ๐ ๕ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตแดนบริเวณท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
- เขตอำเภอ
- เขตตำบล
- ทางหลวง
- ห้วย
- คลองน้ำ
- ทำนบกั้น

(นาย สกฤตวัฒน์ จันทโรบล)
ผู้อำนวยการกองจัดสรรน้ำและบำรุงรักษา
(นาย สวัสดิ์ วัฒนายากร)
อธิบดีกรมชลประทาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ คลองซอย สร้างประตูระบายน้ำ และท่อส่งน้ำในเขตโครงการอ่างเก็บน้ำห้วยซับประดู่ ในท้องที่อำเภอสีคิ้ว และอำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา เสร็จแล้ว แต่ยังขาดคันและคูน้ำ สำหรับส่งน้ำจากทางน้ำชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้มีการจัดทำคันและคูน้ำอันจะเป็นประโยชน์ในการเกษตรและทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้